Sygn. akt V GC 819/19

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

M. K. NIP (...)

przeciwko

(...) Spółka Akcyjna w W.
KRS (...)

o zapłatę 2 079,93 zł

orzeka:

1. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna
w W. na rzecz powoda M. K. kwotę 2 079,93 zł (dwa tysiące siedemdziesiąt dziewięć złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 marca 2018 roku do dnia zapłaty;

2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1 021,00 zł, w tym kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 819/19

UZASADNIENIE

Powód M. K. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł
o zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kwoty 2 079,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 18 marca 2018 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 21 stycznia 2018 r. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) o nr rej. (...). Sprawca zdarzenia miał zawartą z pozwanym umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W wyniku zdarzenia pojazd uległ szkodzie całkowitej. Na czas likwidacji szkody poszkodowany wynajął od powoda pojazd zastępczy.

W dniu 21 stycznia 2018 r. poszkodowany zawarł z powodem dwie umowy cesji, na podstawie których nabył od poszkodowanego wierzytelność z tytułu szkody
o nr (...) z dnia 21.01.2018 powstałej w W. gdzie uszkodzeniu uległ pojazd marki (...), oraz wierzytelność obejmującą zwrot kosztów holowania pojazdu. Pozwany decyzją z dnia 27 lutego 2018 r. przyznał odszkodowanie w kwocie 2 183,25 zł weryfikując stawkę najmu pojazdu zastępczego oraz koszty holowania.

W dniu 19 września 2019 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty pozwany złożył sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, że zweryfikowała stawkę najmu, gdyż poszkodowana nie skorzystała z przedstawionej jej propozycji wynajęcia pojazdu zastępczego i była poinformowana o akceptowanych przez pozwanego stawkach za wynajem pojazdu zastępczego. Pozwany zakwestionował również koszty holowania pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 21 stycznia 2018 r. doszło kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki (...) o nr rej (...) będący własnością K. G.. Sprawca zdarzenia miał umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w pozwanym. Przedmiotowa szkoda została zgłoszona pozwanemu i zakwalifikowano ją jako szkodę całkowitą. Szkodę zarejestrowano pod numerem (...). Pojazd poszkodowanej był holowany z miejsca zdarzenia na parking należący do powoda. Poszkodowana z uwagi na uszkodzenie jej pojazdu o okresie od dnia 21 stycznia 2018 r. do dnia 09 lutego 2018 r. (19 dni) wynajmowała od powoda samochód marki (...). Dobowa stawka wynajmu tego samochodu wynosiła 147,60 zł.

W dniu zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego tj. 21 stycznia 2018 r. powód (cesjonariusz) zawarł z poszkodowaną (cedentem) dwie umowy cesji wierzytelności przysługującej z tytułu szkody o nr (...). Na mocy tych umów cedent przeniósł na cesjonariusza swoją wierzytelność z tytułu wyżej wymienionej szkody wobec dłużników tj. sprawcy szkody oraz jego ubezpieczyciela czyli pozwanego w części obejmującej zwrot kosztów holowania pojazdu cedenta do wskazanego przez niego miejsca i zwrot kosztów korzystania z samochodu zastępczego.

Za wykonaną usługę najmu pojazdu zastępczego parkingu i holowania powódka wystawiła w dniu 09 lutego 2018 r. na rzecz poszkodowanego fakturę na łączną kwotę 4 263,18 zł brutto. Wynajem pojazdu zastępczego obejmował okres 19 dni po stawce 120,00 zł netto/ 147,60 zł brutto za dobę.

Pismem z dnia 12 lutego 2018 r. zatytułowanym ,,zgłoszenie roszczenia" pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do zapłacenia kwoty 4 263,18 zł brutto zgodnie z fakturą (...). W odpowiedzi pozwany pismem z dnia 27 lutego 2018 r. poinformował o przyznaniu zwrotu kosztów w kwocie 2 183,25 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: umowy i protokołu najmu samochodu k 9-10, umowy zlecenia holowania k 12, umowy cesji k 13-14, faktury k 17, zgłoszenie roszczenia z potwierdzeniem odbioru k 18-20, pisma pozwanego z dnia 27.02.2018 k 21, zeznań świadka K. W.
(G.) k 48, przesłuchania strony powodowej k 49, akt szkody na płycie CD k 35, odtworzonego na rozprawie nagrania rozmowy telefonicznej.

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Pozwany nie kwestionował co do zasady swojej odpowiedzialności związanej
z przedmiotową szkodą ani zasadności skorzystania przez poszkodowanego z pojazdu zastępczego, w szczególności nie podważał okresu na jaki był wynajęty pojazd zastępczy ani kosztów parkingu. Sporna między stronami była stawka za dobę wynajmu pojazdu zastępczego oraz koszty holowania uszkodzonego pojazdu.

Na podstawie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Fundusz Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz.1152 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem objęta jest odpowiedzialność cywilna posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. Z art.34 ust.1 i art.36 ust. 1 w/w ustawy wynika, że odszkodowanie, które zakład ubezpieczeń, w ramach odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, zobowiązany jest wypłacić poszkodowanemu, ustala się w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej, jeżeli są oni zobowiązani do odszkodowania za szkodę wyrządzoną
w związku z ruchem tego pojazdu.

Stosownie do art. 361 k.c. do poniesionej przez poszkodowanego szkody należy zaliczyć także koszty wynajęcia samochodu zastępczego dla poszkodowanego.
Jak wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 listopada 2013 r. (Sygn. akt III CZP 76/13) odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomiczne uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego w okresie niezbędnym do nabycia innego pojazdu mechanicznego, jeżeli odszkodowanie ustalone zostało w wysokości odpowiadającej różnicy pomiędzy wartością pojazdu mechanicznego sprzed zdarzenia powodującego szkodę, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym, którego naprawa okazała się niemożliwa lub nieopłacalna (tzw szkoda całkowita).

Ponadto Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 25 sierpnia 2017 r. (sygn. akt III CZP 20/17, Legalis nr 1651540) stwierdził, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawała sama zasadność korzystania
z pojazdu zastępczego. Sporna była wysokość stawki za najem a także koszty holowania.

W ocenie Sądu pozwany nie wykazał aby przedstawił poszkodowanemu realną propozycję najmu pojazdu zastępczego tym bardziej aby poszkodowany tę ofertę bezpodstawnie odrzucił. W imieniu poszkodowanego szkodę pozwanemu zgłaszała powódka. Powódka zeznając wyjaśniła w jaki sposób odbywał się kontakt
z pozwanym. Z zeznań tych wynika, że pozwany nie przedstawił powódce propozycji najmu pojazdu zastępczego a jedynie poinformował ją o akceptowanych przez niego stawkach za wynajem auta zastępczego. Również odtworzone na rozprawie nagranie potwierdza, że pozwany nie przedstawił powódce propozycji najmu pojazdu odsyłając ją do swojej infolinii. Zauważyć należy, że fragment rozmowy dotyczący możliwości zorganizowania pojazdu zastępczego trwał zaledwie 40 sekund, w trakcie których tylko poinformowano powódkę o maksymalnych dopuszczalnych przez pozwanego stawkach za najem pojazdu zastępczego ale nie podane zostały warunki na jakich pozwany może zorganizować poszkodowanemu najem pojazdu zastępczego.

W świetle uchwały Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2017 r. III CZP 20/17 warunkiem uznania, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu - są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej pojazdów mechanicznych – jest wykazanie że ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. Z treści tej uchwały wynika, że podstawowym warunkiem rozważenia zasadności kosztów poniesionych ponad te, które wskazał ubezpieczyciel jest złożenie propozycji najmu pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela.

W ocenie Sądu aby można było zakwalifikować zachowanie poszkodowanego jako naruszające jego obowiązek do minimalizacji szkody to pozwany powinien wykazać, że przedstawił poszkodowanemu identyczną lub lepszą do oferty powoda propozycje najmu pojazdu zastępczego a poszkodowany propozycję tą bezpodstawnie odrzucił.

Z zeznań poszkodowanego, powódki i odtworzonego na rozprawie nagrania zgłoszenia szkody wynika, że pozwany nie przedstawił poszkodowanemu propozycji najmu pojazdu zastępczego. Natomiast poszkodowana wskazała, że była bardzo zadowolony z usług powoda, gdyż pracownik powoda pomógł jej w załatwianiu wszystkich formalności.

Istotne jest również, że pozwany nie wykazał, iż oferty wynajmu pojazdów zastępczych we współpracujących z nim wypożyczalniach były dla poszkodowanej korzystniejsze niż oferta powoda. Należy mieć przy tym na uwadze, że stawka za najem pojazdu jest tylko jednym z elementów oferty. Ze złożonych przez poszkodowaną zeznań wynika, że dla poszkodowanego równie istotne było szybkie
i sprawne załatwienie formalności oraz brak jakichkolwiek kosztów w przypadku uszkodzenia wynajętego samochodu. Tak więc nawet w przypadku gdyby pozwany przedstawił poszkodowanej prawidłową propozycję najmu pojazdu zastępczego to nie miałaby ona praktycznie żadnego powodu aby skorzystać z propozycji najmu pojazdu zastępczego przedstawionej przez pozwanego zamiast oferty powoda, gdyż warunki na jakich poszkodowany miałby zorganizowany pojazd zastępczy w wypożyczalniach współpracujących z pozwanym nie były równorzędne z oferta powoda.

W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że na poszkodowanym ciąży obowiązek minimalizacji szkody ale nie musi on wykonywać tego obowiązku za wszelką cenę
nawet swoim kosztem.

Odnosząc się do zarzutu pozwanego o zawyżeniu stawki za holowanie pojazdu to stwierdzić należy, że zgodnie art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Podobnie art. 232 k.p.c. stanowi,
że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Jeżeli materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstawy do dokonania odpowiednich ustaleń faktycznych w myśl twierdzeń jednej ze stron, Sąd musi wyciągnąć ujemne konsekwencje z braku udowodnienia faktów przytoczonych na uzasadnienie żądań lub zarzutów. Należy to rozumieć w ten sposób, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu, co do tych okoliczności na niej spoczywał (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 18.01.2012 r. w sprawie I ACa 1320/11).

Sąd uznał, że pozwany tylko zakwestionował wysokość stawki za holowanie ale nie wykazał przy pomocy jakichkolwiek dowodów, że przyjęta przez powoda stawka jest zawyżona.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Na koszty procesu w sprawie, poniesione przez stronę powodową składają się opłata od pozwu
w wysokości 104,00 zł, opłata skarbowa od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900,00 zł.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)